

UČENCI OSNOVNE ŠOLE POLJANE O BREZ

Zgodba želi prikazati življenje problematičnega najstnika, ki zaradi težav doma in slabe vzgoje dobi napačen pogled na življenje. V splošnem pogledu je bila predstava dobra, scenografija zanimiva.

Po izbrani zgodbi lahko sklepamo, da je bila predstava narejena v poduk mladim, kar ni slaba ideja, je pa zelo izrabljena. Večina predstav, ki si jih mladi ogledamo v sklopu šole, ima podobno vsebino, ki prikazuje stvari, katerih naj ne bi počeli, in posledice, če jih. Večina predstav za mladino ima tudi dokaj podoben scenarij (pogovorni jezik, ki pa med samim izvajanjem predstave postane čudna mešanica »gledališke« in pogovorne slovenščine) ter način izvajanja dela (pretirana ponazoritev najstniškega življenja.)

S srečnim koncem so seveda želeli prikazati neko boljše, pozitivno življenje in s tem spodbuditi najstnike v podobni situaciji, da bi ravnali drugače. Kot zunanji opazovalec menim, da je bila to napaka, saj si otroci, podobni Simonu, predstave ne bi niti ogledali, kaj šele jo vzeli resno. Na nas, ki pa bomo po vsej verjetnosti izbrali za marsikoga pametnejšo pot, pa bi večji učinek naredil bolj realen konec, ki v večini takih primerov ni srečen.

To pa bi mladim pravilno sporočilo, da Simonovo življenje ni bila napaka, kot to obravnavajo v predstavi, ampak le stvar odločitve, v katero pa moramo biti absolutno prepričani.

Ava, 8.b

Predstava je dobra ponazoritev življenja današnjih najstnikov, saj je dobro poudarila, da so najstniška leta čas, ko ugotavljamo, kako bomo živeli, v kaj verjamemo, kam spadamo in kdo smo.

Večina najstniških predstav vsebuje samo način oblačenja in govora, Brez pa vsebuje tudi način razmišljanja, kot sta lahek način pridobivanja denarja in nepraktične sanje.

Najbolj pa me je presenetilo, da je junak skrivno pisal pesmi. Ta del me spominja na besede avtorja Ranyja Alcorna: "Najstniki se branijo tako, da se skrivajo za "maskami". A najstnikova največja želja je, da bi njihovi starši videli skozi to masko, in ljubili to, kar vidijo ..."

Ni mi pa bilo všeč, da se je predstava samo enkrat ujela z naslovom. Mislim, da bi lahko bolje razložili pomen naslova.

Osebnost tudi mislim, da ni bilo treba uporabljati neprimerne govora.

Rebecca Jane, 9.a

Zanimiva mi je bila postavitve scene, prav tako liki in njihovo igranje. Oder je bil neposredno blizu gledalcev, tako da so igralci hodili mimo nas. Le nekatere izrečene slengovske besede niso bile ravno tipične za mladostnike (npr. top šit: to besedo

redkokdaj kdo izreče.). Konec je bil malce preveč sunkovit, saj se je igralec pričel pogovarjati s publiko. V mojih očeh je najbolje svojo vlogo odigrala Nina Ivanič, saj je bila zelo prepričljiva v vlogi mame. Konec je bil tipičen, srečen. Mislim, da bi kdaj lahko uprizorili podobno igro z nesrečnim koncem, da bi se mladi seznanili s posledicami, ki sledijo, ko pridejo v stik z drogo in alkoholom. Glede na to, da mladostniki s šolo pogosto obiskujemo podobne predstave, mi je bila ta ena izmed boljših. Z veseljem bi jo priporočala mojim vrstnikom.

Tita, 8.a

Ko smo z učiteljicami stopali proti Lutkovnemu gledališču Ljubljana, sem pričakovala, da si bomo tudi tokrat ogledali neko vzgojno predstavo. Vendar je prvo presenčenje sledilo že takoj, ko smo vstopili v takoimenovano »dvorano«, vendar ta sploh ni izgledala tako kot običajne dvorane gledališč.

Oder je posegal v prostor gledalcev, steklena streha in s tem posledično veliko svetlobe, zelo zanimiva scenografija ter umetna trava na odru ... Vse to me je zelo prijetno presenetilo. Predstava je bila zelo dobro, skoraj odlično zasnovana, saj je bila, poleg drugega, zasnovana tako, da ni bilo videti prehodov iz scene v sceno, kar zna biti včasih zelo moteče. To, da je bilo v predstavi veliko kletvic in vulgarizma, me ni presenetilo, saj nas je učiteljica že v šoli opozorila na to. Pravzaprav niti ni bilo tako moteče. Najboljši se mi je zdel glavni igralec. Oder tako blizu gledalcev se mi zdi odlična ideja. Tako smo se lahko resnično uživali.

Petra, 8.a

Predstava se mi je zdela zelo dobra, ker so preprosto govorili in so uporabljali sleng in grde besede. Zdela se mi je tudi poučna in VREDNA ogleda. Edino, kar me je motilo, je bilo to, da si nisem mogel predstavljati igralca, ki je igral fanta, da je tako mlad, kot je zahtevala njegova vloga.

Vid, 9.a

Predstava je bila v redu. Malo me je motila govorica, ker je bila delno slengovska in delno v zbornem jeziku. Konec mi pa res ni bil všeč, ker je bil nerealistično srečen. Bolje bi bilo, če bi bil nesrečen, saj je bila predstava »poučna« in bi nas tako več naučili.

Noah, 8.a

Predstava je bila modernistična, ker vsebuje vulgarni jezik, afnanje, komunikacijo s publiko in inovativno sceno. Zdela se mi je zanimiva, ker ni zelo abstraktna, kot so skoraj vse predstave danes, pa tudi klasična ni. Ni mi pa bilo všeč, da so tako hitro prešli na del, ki je bolj poučen. Imela sem občutek, da se prvi del ni zaključil. Lahko bi ga podaljšali in prikazali tisti del, ko Simona pretepejo. Vsi dogodki za tem bi bili bolj razumljivi. Brez je ena izmed boljših predstav, ki sem jih kdaj videla.

Ema, 8.a